

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

N:o 97—105

SISÄLLYS

N:o		Sivu
97	Laki onnettomuuksien tutkinnasta annetun lain muuttamisesta	169
98	Laki merilain 18 luvun muuttamisesta	171
99	Asetus onnettomuuksien tutkinnasta annetun asetuksen muuttamisesta	172
100	Valtioneuvoston päätös apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainittujen liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevien apteekkimaksun markkamäärien tarkistamisesta	174
101	Valtioneuvoston päätös öljyjätehuollosta	175
102	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös polydekeenin käytöstä elintarvikelisiä aineina	178
103	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkärikoulutuksen ja tieteellisen tutkimustoiminnan korvauksen perusteista vuonna 1997	179
104	Opetusministeriön päätös maahanmuuttajien peruskouluopetukseen valmistavasta opetuksesta ..	181
105	Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös mehiläisten esikoteloimadän vuoksi perustettavasta rajoitusalueesta	182

N:o 97

Laki

onnettomuuksien tutkinnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan onnettomuuksien tutkinnasta 3 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (373/85) 1 §, 5 §:n 3 momentti ja 16 §,
sellaisina kuin ne ovat, 1 § ja 5 §:n 3 momentti 12 päivänä tammikuuta 1996 annetussa laissa (6/96) ja 16 § muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla lailla (282/95), seuraavasti:

1 §

Tutinnan tarkoitus

Yleisen turvallisuuden lisäämiseksi ja onnettomuuksien ehkäisemiseksi on suuronnettomuudet sekä ilmailussa, raideliikenteessä ja vesiliikenteessä tapahtuneet onnettomuudet tutkittava niin kuin tässä laissa säädetään.

Asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, milloin tämän lain mukainen tutkinta toimitetaan raide- ja vesiliikenneonnettomuuksista.

5 §

Onnettomuustutkintakeskus

Tutkintalautakunta asetetaan tarvittaessa kutakin onnettomuustutkintaa varten erikseen. Suuronnettomuuden tutkintalautakunnan asettaa valtioneuvosto. Suuronnettomuuden vaaratilanteen sekä ilmailussa, raideliikenteessä ja vesiliikenteessä tapahtuneen onnettomuuden ja näiden vaaratilanteen tutkintalautakunnan asettaa onnettomuustutkintakeskus. Tutkintalautakunnat toimivat onnettomuustutkintakeskuksen yhteydessä.

HE 147/1996
HaVM 17/1996
EV 142/1996

16 §

Tutkintaselostuksen antaminen ja käsittely

Suuronnettomuuden tutkintaselostus annetaan valtioneuvostolle. Valtioneuvosto päättää, mihin toimenpiteisiin tutkintaselostuksen ja siihen sisältyvien suositusten vuoksi on ryhdyttävä.

Suuronnettomuuden vaaratilanteen samoin kuin ilmailu- sekä raide- ja vesiliikenneonnettomuuden ja näiden vaaratilanteen tutkin-

telostus annetaan oikeusministeriölle. Oikeusministeriö toimittaa tutkintaselostuksen toimenpiteitä varten tiedoksi asianosaisille sekä niille viranomaisille ja tahoille, joilla se arvioi olevan erityistä mielenkiintoa asiassa. Erityisestä syystä oikeusministeriö voi antaa tutkintaselostuksen valtioneuvostolle 1 momentissa mainitussa tarkoituksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 98

Laki

merilain 18 luvun muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/94) 18 luvun 15 §:n edellä
 oleva väliotsikko sekä
muutetaan 18 luvun otsikko ja 15 § seuraavasti:

18 luku

Päiväkirjat, meriselitys ja katsastus

15 §

*Vapautus meriselityksen antamisesta eräissä
 tapauksissa*

Meriselitys ei ole tarpeen, milloin tapahtu-

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

ma tutkitaan onnettomuuksien tutkinnasta
 annetun lain (373/85) mukaisessa järjestyk-
 sessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maa-
 liskuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 99

Asetus**onnettomuuksien tutkinnasta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä
muutetaan onnettomuuksien tutkinnasta 12 päivänä helmikuuta 1996 annetun asetuksen
 (79/1996) 14 ja 15 § sekä
lisätään asetukseen uusi 6 a luku seuraavasti:

14 §

*Ehdotus suuronnettomuuden
 tutkintalautakunnan
 asettamisesta*

Onnettomuustutkintakeskus tekee oikeusministeriölle ehdotuksen suuronnettomuuden tutkintalautakunnan asettamisesta, sen kokoonpanosta ja tarvittaessa kokoonpanon muuttamisesta.

15 §

Tutkintalautakuntien kokoonpano

Suuronnettomuuden tutkintalautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja tarpeellinen määrä muita jäseniä.

Onnettomuustutkintakeskuksen asettamassa tutkintalautakunnassa on puheenjohtaja sekä tarvittaessa varapuheenjohtaja ja tarpeellinen määrä jäseniä.

Puheenjohtajaa, varapuheenjohtajaa ja jäseniä määrättäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota tehtävään valittavan asiantunteemukseen ja puolueettomuuteen.

6 a luku

Vesiliikenneonnettomuuden tutkinta

23 a §

Tutkinnan toimittaminen

Onnettomuuksien tutkinnasta annetun lain mukainen vesiliikenneonnettomuuden tutkinta toimitetaan vesiliikenteessä Suomen vesialueella tapahtuneesta onnettomuudesta ja suomalaisen aluksen ollessa kyseessä myös onnettomuudesta, joka on tapahtunut Suomen vesialueen ulkopuolella.

Veneilyssä tapahtunut onnettomuus tutkitaan kuitenkin vain, jos sen tutkiminen on erityisestä syystä perusteltua turvallisuuden lisäämiseksi tai uusien onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

23 b §

*Vesiliikenneonnettomuuden vaaratilanteen
 tutkinta*

Vesiliikenteessä tapahtunut suuronnettomuuden tai 23 a §:ssä tarkoitetun onnetto-

muuden vaaratilanne voidaan tutkia siten kuin onnettomuuksien tutkinnasta annetussa laissa ja tässä asetuksessa säädetään, jos on odotettavissa, että tutkinnan avulla voidaan saada merkittävää tietoa yleisen turvallisuus-

den lisäämiseksi tai uusien onnettomuuksien ehkäisemiseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 100

Valtioneuvoston päätös**apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainittujen liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevien apteekkimaksun markkamäärien tarkistamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt apteekkimaksusta 21 päivänä helmikuuta 1946 annetun lain (148/1946) 2 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 59/1983:

1 §

Apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainitut, liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevat apteekkimaksun markkamäärät tarkistetaan apteekkien kokonaisliikevaihdon prosentuaalista muutosta vuodesta 1993 vuoteen 1994 vastaavalla määrällä seuraavasti:

Apteekin liikevaihto	Apteekki- maksu liike- vaihdon alarajan kohdalla mk	Maksu- prosentti alarajan yli me- nevästä liike- vaihdosta
2 067 000— 2 410 000	—	6
2 410 000— 3 099 000	20 580	7
3 099 000— 3 787 000	68 810	8
3 787 000— 4 824 000	123 850	9
4 824 000— 6 198 000	217 180	9,5
6 198 000— 7 577 000	347 710	10
7 577 000— 8 955 000	485 610	10,25
8 955 000—11 367 000	626 860	10,5
11 367 000—14 809 000	880 120	10,75
14 809 000—	1 250 140	11

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1997.

Tätä päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran apteekkimaksuun, joka määrätään apteekkiliikkeen vuoden 1996 liikevaihdon perusteella.

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Nuorempi hallitussihteeri Harri Sintonen

N:o 101

Valtioneuvoston päätös öljyjätehuollosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Valtioneuvosto on 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 5 ja 18 §:n sekä 25 päivänä tammikuuta 1982 annetun ilmansuojelulain (67/1982) 9 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1711/1995, ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *öljyjätteellä* kokonaan tai osittain mineraaliöljystä tai synteettisestä öljystä koostuvaa käytettyä voiteluainetta tai teollisuusöljyä taikka muuta öljyä, josta on tullut sopimatonta siihen käyttöön, mihin se alunperin oli tarkoitettu, tai jonka sen haltija on poistanut tai aikoo poistaa käytöstä taikka on velvollinen poistamaan käytöstä; yleisimpien jätteiden ja ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön päätöksen (867/1996) liitteessä, erityisesti luokissa 05 00 00, 12 00 00, 13 00 00 ja 16 00 00 on lueteltu tässä päätöksessä tarkoitettuja öljyjätteitä;

2) *öljyjätehuollolla* öljyjätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä ja käsittelyä;

3) *öljyjätteen hyödyntämisellä* toimintaa, jonka tarkoituksena on ottaa talteen ja käyttöön öljyjätteen sisältämä aine tai energia;

4) *öljyjätteen uudistamisella* toimintaa, jossa öljyjätteestä valmistetaan perusöljyä poistamalla siitä epäpuhtaudet, hapettumistuotteet ja lisäaineet;

5) *öljyjätteen käsittelyllä* toimintaa, jonka

tarkoituksena on öljyjätteen vaarattomaksi tekeminen tai lopullinen sijoittaminen; sekä

6) *öljyjätteen keräyksellä* öljyjätteen kokoamista, lajittelua tai yhdistämistä kuljetusta taikka omatoimista hyödyntämistä tai käsittelyä varten.

2 §

Öljyjätehuoltoa koskevat yleiset velvollisuudet

Öljyjäte on hyödynnettävä, jos se on teknisesti mahdollista ja siitä ei aiheudu kohtuuttomia lisäkustannuksia verrattuna muulla tavoin järjestettyyn öljyjätehuoltoon. Öljyjäte on pyrittävä hyödyntämään ensisijaisesti uudistamalla ja toissijaisesti energiana.

Jos öljyjätettä ei uudisteta eikä hyödynnetä energiana siksi, ettei se ole 1 momentissa mainitusta syystä mahdollista, on öljyjäte käsiteltävä siten, ettei siitä aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

3 §

Öljyjätteen jättäminen tai toimittaminen asianmukaiseen paikkaan

Sen, jonka hallinnassa öljyjäte on ja joka

ei itse hyödynnä tai käsittele sitä, on jätettävä tai toimitettava se jätelain (1072/1993) 15 §:n 1 momentissa tai 78 §:n 5 momentissa tarkoitettulle vastaanottajalle hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi.

4 §

Öljyjätteen hyödyntämistä ja käsittelyä koskevat kiellot ja rajoitukset

Öljyjätettä ei saa päästää vesistöön, mereen tai pohjaveteen eikä viemäriverkkoon.

Öljyjätettä ei saa hyödyntää tai käsitellä siten, että siitä aiheutuu maaperän saastumista tai sen vaaraa.

Öljyjätettä ja sen hyödyntämisessä tai käsittelyssä syntyvää jäännöstuotetta ei saa hylätä tai käsitellä hallitsemattomasti.

5 §

Sekoittamiskielto

Öljyjätteeseen ei saa sekoittaa muuta jätettä eikä ainetta siten, että siitä voi aiheutua haittaa terveydelle, ympäristölle tai öljyjätehuollon järjestämiselle. Eri öljyjätelaatuja ei myöskään saa tarpeettomasti sekoittaa keskenään.

6 §

Öljyjätteen polttoa koskeva rajoitus

Polttoaineteholtaan 5 megawatin (5 MW) tai sitä pienemmässä kattilalaitoksessa taikka muussa laitoksessa, jonka toimintaan ei ole haettava ilmansuojelulaissa (67/1982) tarkoitettua ilmalupaa, käytettävä polttoaine ei saa sisältää öljyjätettä.

7 §

Päästömääräykset

Polttaessa öljyjätettä muussa kuin edellä 6 §:ssä tarkoitettussa laitoksessa epäpuhtauksien pitoisuudet savukaasuissa saavat olla enintään seuraavat, ellei muualla ole säädetty tai määrätty pienempiä raja-arvoja:

Aine	Raja-arvo mg/m ³
Kadmium (Cd)	0,2
Nikkeli (Ni)	1
Kromi (Cr), Kupari (Cu), Vanadiini (V) ja Lyijy (Pb) yhteensä	5
Kloorivety (HCl)	100
Fluorivety (HF)	5
Rikkidioksidi (SO ₂)	1 700
Hiukkaset	100

Ennen vertailua raja-arvoihin mitatut keskiarvot on muunnettava vastaamaan normaaliolosuhteita (273 K, 101,3 kPa) kuivassa savukaasussa, jossa on kolme tilavuusprosenttia happea. Yksittäisten mittausten keskiarvot eivät saa olla suuremmat kuin raja-arvot, taikka laskennallisesti poltettavan öljyjätteen koostumuksen perusteella on pystyttävä osoittamaan, että raja-arvot eivät ylitä.

8 §

Uudistetun öljyn ja öljyjätteen koostumusta koskevat määräykset

Uudistettu öljy tai poltettava öljyjäte ei saa sisältää muuta jätettä tai ainetta siinä määrin ja sellaisin pitoisuuksin, että siitä voi aiheutua vaaraa terveydelle tai ympäristölle, eikä polyklooribifenyylejä tai polyklooriterfenyylejä (PCB tai PCT) enemmän kuin 10 ppm (mg/kg).

Edellä 1 momentissa mainitut rajoitukset eivät koske poltettavaa öljyjätettä, jonka hyödyntämiseen tai käsittelyyn on myönnetty 1 momentissa mainittuja aineita sisältävän öljyjätteen hyödyntämiseen tai käsittelyyn oikeuttava jätelaissa tarkoitettu jätelupa taikka toiminta on hyväksytty jätelain 78 §:n nojalla.

9 §

Kirjanpito, tietojen antaminen, merkitseminen ja rekisteröinti

Yrityksen, kunnan ja muun yhteisön, joka tuottaa, kerää, uudistaa, hyödyntää tai käsittelee öljyjätettä, on pidettävä kirjaa öljyjätteen määrästä, laadusta, alkuperästä ja varastoinnista. Luovutettaessa öljyjätettä on menettävä siten kuin ongelmajätteistä annettavista tiedoista sekä ongelmajätteiden pakkaa-

misesta ja merkitsemisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (659/1996) on määrätty. Kaikki öljyjätteitä koskevat tiedot on pyydettyessä luovutettava öljyjätehuoltoa valvovalle viranomaiselle.

Alueellisen ympäristökeskuksen on pidettävä luetteloa öljyjätteiden keräämistöimintää, uudistamista, hyödyntämistä ja käsittelyä harjoittavista yrityksistä, kunnista ja muista yhteisöistä.

10 §

Pakkokeinot ja seuraamukset

Pakkokeinoista ja seuraamuksista jätettäessä noudattamatta, mitä tässä päätöksessä määrätään, säädetään jätelain 10 luvussa ja ilmansuojelulain 6 luvussa.

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

11 §

Tarkastukset

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on vähintään kerran kolmessa vuodessa tarkastettava öljyjätehuoltoa harjoittavan yrityksen, kunnan tai muun yhteisön öljyjätteen vastaanotto-, hyödyntämis- tai käsittelypaikka.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Tällä päätöksellä kumotaan 17 päivänä huhtikuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös öljyjätehuollosta (541/1993).

Yli-insinööri Hannu Laaksonen

N:o 102

**Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
polydekeenin käytöstä elintarvikelisäaineena**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Päätöksen tarkoitus

Tällä päätöksellä annetaan ihmisravinnoksi tarkoitetuissa elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/107/ETY 5 artiklaan viitaten väliaikainen lupa myydä ja käyttää Suomessa elintarvikelisäaineena polydekeeniä (vetykäsittely poly-1-dekeeni, INS numero 907, kaupp nimi Nexbase™ 2006 FG).

2 §

Polydekeenin myynti

Polydekeeniä myytäessä ja käytettäessä noudatetaan, mitä elintarvikelain nojalla lisäaineista säädetään ja määrätään.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

3 §

Polydekeenin käytön ehdot

Polydekeeniä saa käyttää pintakäsittelyaineena makeisiin ja purukumiin enintään 3 g/kg ja rusinoihin enintään 5 g/kg.

4 §

Polydekeenin käytöstä ilmoittaminen

Polydekeeniä sisältävän elintarvikkeen pakkausmerkinnöissä on lisäaineen käytöstä ilmoitettava ainesluettelossa ryhmänimellä pintakäsittelyaine ja nimellä polydekeeni.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1997 ja se on voimassa enintään 31 päivään maaliskuuta 1999.

Kaupallinen neuvos Anna-Liisa Koskinen

N:o 103

**Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
lääkärikoulutuksen ja tieteellisen tutkimustoiminnan korvauksen perusteista vuonna 1997**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikois-sairaanhoitolain (1062/1989) 47 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1003/1996:

1 §

Tutkintopisteet

Yliopistollisten sairaaloiden lääkärikoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettava korvaus lasketaan seuraavien painotettujen tutkintopisteiden perusteella:

lääketieteen lisensiaatin tutkinto	1
erikoislääkärin 6 vuoden koulutusohjelman mukainen tutkinto, lukuunottamatta terveydenhuollon, työterveyshuollon ja yleislääketieteen koulutusohjelmaa	1
erikoislääkärin 8 vuoden koulutusohjelman mukainen tutkinto, lukuunottamatta erikoislääkärin hallinnon pätevyyttä	0,5

Terveydenhuollon, työterveyshuollon ja yleislääketieteen erikoislääkärin tutkintoon kuuluvaa koulutusta korvataan 4 §:n mukaisesti.

2 §

Lääkärin peruskoulutus

Milloin lääkärin peruskoulutukseen kuuluva koulutusta annetaan muissa kuin yliopistollista sairaalaa ylläpitävän kuntayhtymän terveydenhuollon toimintayksiköissä, suorittaa yliopistollista sairaalaa ylläpitävä kun-

tyhtymä korvausta koulutuksesta johtuviin kustannuksiin niinkuin yliopistollinen sairaala, toimintayksikkö ja lääketieteellinen tiedekunta asiasta keskenään sopivat.

3 §

Lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutus

Kunnille ja kuntayhtymille lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan korvauksen suuruus on 6 000 markkaa kuukaudessa kutakin koulutuksessa ollutta lääkäriä kohden.

4 §

Lääkärin erikoistumiskoulutus

Muille terveydenhuollon toimintayksiköille, joita yliopisto hyväksymässään laajuudessa käyttää lääkärin erikoistumiskoulutukseen, lääkäreiden erikoistumiskoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan korvauksen suuruus on 6 000 markkaa yliopiston hyväksymän koulutusohjelman mukaista koulutuskuukautta ja kutakin koulutuksessa ollutta lääkäriä kohden.

5 §

Terveystieteellinen tutkimustoiminta

Yliopistollisen sairaalan yhteydessä tehty-

jen terveystieteellisten tutkimusten osalta korvaus lasketaan seuraavien painotettujen julkaisupisteiden perusteella:

monografiaväitöskirja	6
erillisjulkaisuista koostuva väitöskirja .	1
artikkeli suomalaisessa terveystieteellisessä julkaisussa, jossa käytetään ulkopuolista arviointimenettelyä	0,5
(Duodecim Finska Läkaresällskapetets handlingar Hoitotiede Suomen Hammaslääkärilehti Suomen Lääkärilehti Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti)	

ulkomaisessa julkaisussa julkaistuille artikkeleille annetaan pisteitä niiden impact-tekijän mukaisesti seuraavasti:

impact-tekijä	alle 1	1
”	1—alle 3	2
”	3—alle 5	3
”	5 tai yli	4

6 §

Erityisvastuualueen tutkimushankkeet

Yliopistollisen sairaalan 5 §:ssä mainitulla tavalla määräytyvästä korvauksesta on osoitettava kolmasosa erillisiin tutkimushankkeisiin yliopistosairaalan erityisvastuualueella.

7 §

Tutkinto- ja julkaisupisteiden määrät

Tutkinto- ja julkaisupisteiden määrä laske-

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1997

taan keskiarvona kolmelta viimeiseltä kalenterivuodelta, joilta tiedot ovat saatavissa.

Tiedot vuodelta 1995 ilmoitetaan tämän päätöksen mukaisesti.

8 §

Tutkinto- ja julkaisupisteiden arvot

Korvausta laskettaessa edellä 1 §:ssä tarkoitetun tutkintopisteen arvo on 321 543 markkaa ja 5 §:ssä tarkoitetun julkaisupisteen arvo on 80 328 markkaa.

9 §

Korvauksen käyttöselvitys

Yliopistollista sairaalaa ylläpitävän kuntayhtymän tulee vuosittain kesäkuun loppuun mennessä antaa sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys siitä, miten se on käyttänyt tämän päätöksen 1, 2, 5 ja 6 §:än nojalla lääkäreiden koulutukseen ja yliopistotasoiseen terveystieteelliseen tutkimustoimintaan saamansa korvauksen. Selvitys annetaan ensimmäisen kerran vuonna 1998.

10 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1997.

Päätöstä sovelletaan vuodelta 1997 maksettaviin korvauksiin. Päätöksen 2 ja 4 §:n mukainen korvaus maksetaan 1 päivän tammikuuta 1997 jälkeisiltä koulutuskuukausilta.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Ylitarkastaja Tuula Karhu

N:o 104

Opetusministeriön päätös maahanmuuttajien peruskouluopetukseen valmistavasta opetuksesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Opetusministeriö on 27 päivänä toukokuuta 1983 annetun peruskoululain (476/1983) 4 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1448/1994, määrännyt seuraavaa:

Soveltamisala

1 §

Peruskoululain 4 §:n 4 momentissa tarkoitettun peruskouluopetukseen valmistavan opetuksen järjestämisestä on voimassa sen lisäksi, mitä siitä erikseen säädetään, tämän päätöksen määräykset.

2 §

Kunta voi järjestää ryhmämuotoista valmistavaa opetusta oppivelvollisuusikäisille sekä kuusivuotiaille maahanmuuttajille.

Opetus

3 §

Valmistavan opetuksen tavoitteena on edistää tässä päätöksessä tarkoitettujen lasten ja nuorten tasapainoista kehitystä ja heidän integroitumistaan suomalaiseen yhteiskuntaan sekä antaa tarvittavat valmiudet peruskouluopetukseen siirtymistä varten. Opetuksen tavoitteena on lisäksi edistää oppilaiden äidinkielen hallintaa ja oman kulttuurin tuntemusta.

Opetuksessa noudatetaan opetushallituksen tähän tarkoitukseen antamia opetussuunnitelman perusteita.

Valmistavaa opetusta voidaan tarvittaessa

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

järjestää myös peruskoulun varsinaisten työpäivien ulkopuolella.

4 §

Valmistavaan opetukseen osallistuvilla oppilailta on oikeus saada opetusta vähintään 450 tuntia, jos he ovat iältään 6—10 vuotiaita ja vähintään 500 opetustuntia, jos he ovat tätä vanhempia.

Oppilaalla on oikeus siirtyä peruskouluopetukseen välittömästi, kun hänen edistymisensä sitä edellyttää.

Oppilas, joka on muuttanut toiseen kuntaan, on oikeutettu jatkamaan osallistumistaan valmistavaan opetukseen, jos valmistava opetus on hänen osaltaan jäänyt kesken edellyttäen, että uudella paikkakunnalla tätä opetusta annetaan.

Voimaantulo

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1997.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997 lukien.

Tällä päätöksellä kumotaan eräistä maahanmuuttajien opetuksen erityisjärjestelyistä 26 päivänä tammikuuta 1995 annettu opetusministeriön päätös (106/1995).

Hallitusneuvos Zoe Pohjanvirta

N:o 105

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös
mehiläisten esikotelomädän vuoksi perustettavasta rajoitusalueesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1363/1994) 9 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Päätöksen soveltamisala

Tämä päätös koskee Lapuan kaupungissa sijaitsevilla mehiläistarhoilla todetun esikotelomädän vuoksi perustettavaa rajoitusaluetta.

2 §

Rajoitusalue

Rajoitusalue kattaa liitteessä olevaan karttaan merkityn alueen.

3 §

Rajoitusaluetta koskevat määräykset

Rajoitusalueella noudatettavista rajoituksista määrätään mehiläisten esikotelomädän vastustamisesta 4 päivänä tammikuuta 1996 annetussa maa- ja metsätalousministeriön

Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 1997

eläinlääkintä ja elintarvikeosaston päätöksessä nro 2/EEO/1996.

4 §

Poikkeukset rajoituksista

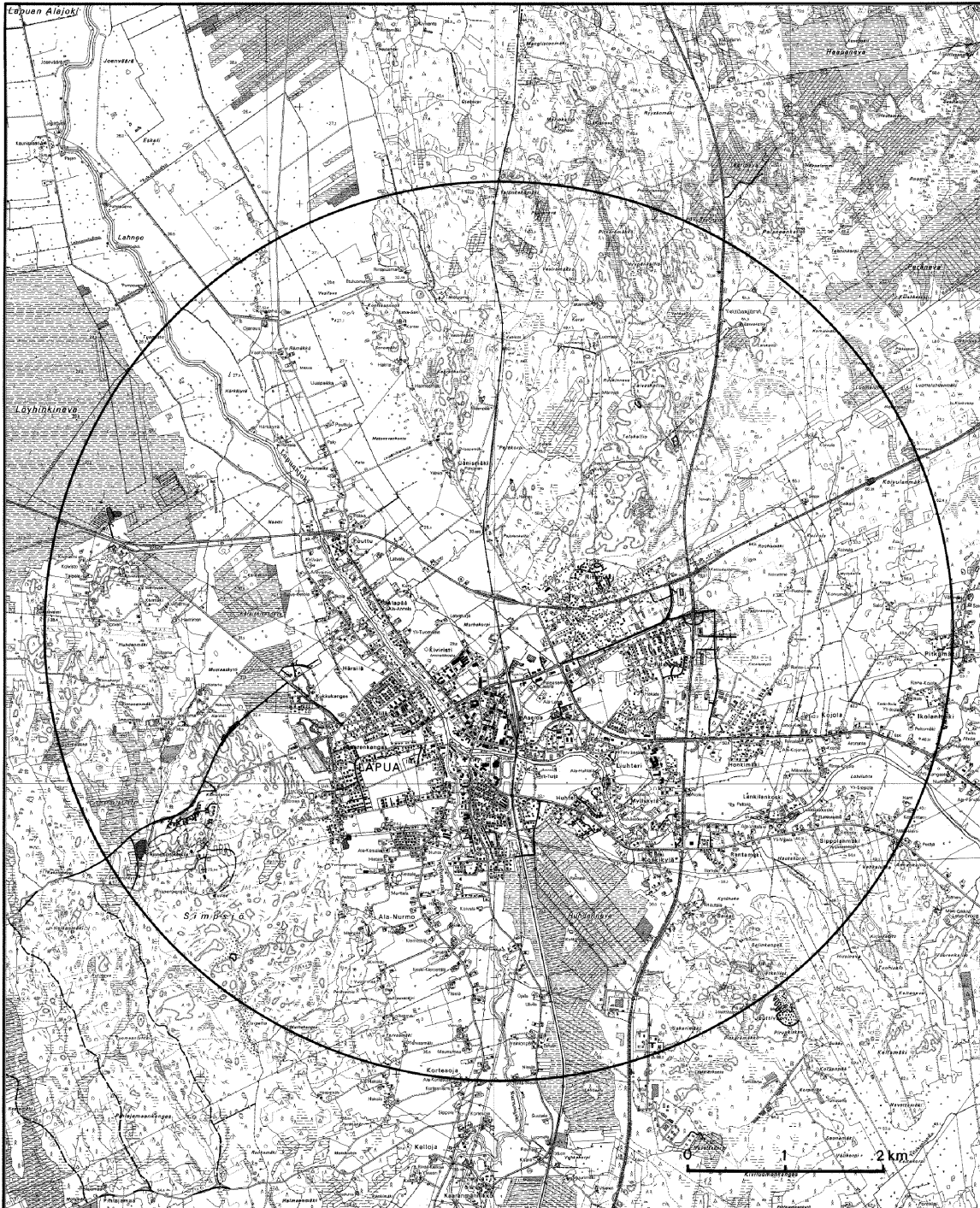
Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi erityisesti perustellusta syystä myöntää yksittäistapauksissa luvan poiketa rajoitusalueella 3 §:ssä tarkoitetun päätöksen mukaisista määräyksistä.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 3 päivänä helmikuuta 1997. Eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa annetun asetuksen (1363/1994) 18 §:n mukaisesti päätöstä on noudatettava heti mainitusta päivästä lukien.

Apulaisosastopäällikkö *Jaana Husu-Kallio*Eläinlääkintötarkastaja *Taina Aaltonen*

Lapuan kaupunki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 97—105, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997